

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ammonio. 126.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Caupones tui vinū aquæ admiscēt. Quan-
quam enim quibusdā videatur hoc de iis,
qui vinum (vt iuxta vocabuli sensum acci-
pitur) dictum esse (nam illud quoque ab-
surdum ac sceleratū est:) tamen disceptan-
te veritate, de iis potiūs, qui diuina oracu-
la cauponum in morem adulterant, intel-
ligendum esse arbitror. Non enim dictum
est, Caupones tui aquam vino admiscēt
(quod facere cōsueverunt, qui cauponam
exercent) sed, vinum aquæ. Siquidem pu-
ros ac limpidos scripturę sacrę sensus eua-
nidis suis dogmatibus admiscētes, do-
ctrinam adulterant.

βσι, τὸ οἰ κεπηλοῖ σε μίσουσι τὸν
οἶνον ὕδατι. εἰ γὰρ καὶ δεκά ποι αὐτῶν
τῆς κεπηλευόντων τὸν οἶνον τῶν αὐτῶν
ρε νοῦμοι δῖνον λελέθει. ἀποπει γὰρ
καὶ κείνο ἀλλὰ γὰρ ἀληθείας διαζέουσι
μᾶλλον αὐτῶν τῆς κεπηλευόντων τὰ
θεῖα λόγια δεκῆ μοι εἰρησθαι. ἔ γὰρ
ἐρρήθη οἰ κεπηλοῖ σε μίσουσι ὕδατι
οἶνον, ὅσῳ ποιῶν εὐθρασι οἰ κεπη-
λευόντες. ἀλλὰ τὸν δῖνον ὕδατι. τὰς
γὰρ ἀκραφνεῖς καὶ εὐκρινεῖς τῆς ἰε-
ραῆς γραφῆς ἐνοίας τοῖς ἐξ ἰηλοῖς εἰαν
τῆς ὁδὸν κρινδῖτες διγματοσι τοῦ γῶσι
τιῶ διδασκαλίας.

Ammonio. 126.

Ammonio. 126.

Mundo sublimiorum ac terrenorū rex
ἐξ ἄνω ἰδοῦτο venit, vt celestis vitæ sym-
bola nobis afferret: quæ etiam in certamē
proposuit, olympico certamini prorsus
aduersum. Illic enim qui cædit, ac superat,
coronam obtinet: hic autem qui cæditur,
ac perfert, præconis voce celebratur. Illic
qui vicissim ferit, hic qui alteram quoque
maxillam præbet, in Angelorum theatro
prædicatur. Non enim vltione, sed patientia
victoria ponderatur. Noua enim hæc
coronatum lex est: quoniam noua quo-
que certaminum ratio.

Ὁ τῆς ὑπεροσμίαν καὶ τῆς ὀπι-
γῶν βασιλεὺς ἦκεν ἔρασοθεν, ἔρα-
νικ πολιτείας φέρων ὑμῖν ἀμβολας
ἀ καὶ ἀγῶνα πρὸς τῆς ἐναντίον τῶ
ὀλυμπικῶν. οἷα ἰδὲ γὰρ ὁ τυπῶν καὶ
αὐτῶν ἀδύτος φεραῖται. ἐν ταῦτα δὲ
ὁ τυπῶν ἀδύτος καὶ φεραῖται, ἀερόντως
ἀξῖται. οἷα ὁ ἀσπληθήτων, ἐν ταῦ-
τα δὲ ὁ καὶ τῶ ἀλλοι παρῆται σα-
γῆνα, ἐν τῶ τῆς ἀγγέλων τὰ βῶ ἀνα-
κρινῆται. ἔ γὰρ ἐν τῶ ἀμύνασθαι
ἀλλ ὁ τῶ φιλοσοφῆν ἢ νικη κριεταφ
χημὸς γὰρ ἔσῳ τῆς πῆσαν ὀνομα-
ἐπειδὴ χημὸς τῶ παλαισμάτω ὀνομα-

Theodosio Episcopo. 127.

Theodosio Episcopo. 127.

Quodd sacerdotium regno præstantius
sit, maiorisque labores habeat (nam cūm
labor vnus desinit, alter vicissim exoritur)
ac de rebus magis necessariis periclitetur
(illud enim diuina, hoc terrena moderan-
da & administranda suscepit) neminem
ignorare arbitror. Quodd autem permulti,
cuiuslibet hominis esse, aut animis, aut
corporibus imperare, incōsideratē ac sto-
lidē iudicātes, seipsos proiecerunt, ac per-
ditis subditis ipsi tandem in exitij voragi-
nem cum dedecore atque infamia præci-
pites acti sunt, ne hoc quidem cuiquam
obscurū & incognitū esse existimo. Cūm

Ὁ πῶν βασιλείας ἢ ἱεροσῶν ἢ πολ-
λῶ κρείττων βσι, ἔ μείζων ἔχει πόνους.
πόνος γὰρ λήγοντι πῶνος νέος αὐτανα-
τέλλει. καὶ αὐτῶ τῆς ἀναγκαστέων ὁ
κί δυνος. ἢ ἰδὲ γὰρ τὰ θεῖα, ἢ δὲ τὰ
γῆνα ἐμππίσεται οἷμα μὲν ἀ-
γνοῦν. ὅπ δὲ πολλοὶ ἀσεβείπτες
σαυτὸς ἀνδρὸς τὸ ἀρχεῖν ἢ μὲν, ἢ
σώματων νομίζαντες ἐρρίαν εἰς τὸτο
καὶ μωλιον κελῶν ἔ ἑαυτοῦς ἔχῃ τὸς
ὑπηκόους ἐμπλήσαντες, ὑπερον εἰς βά-
ραθρον ἀπολείας δυσχερῶς κατῆτη-
σαν, ἔ δὲ τὸτ οἷμα πῶν ἀγνοῦν. τῶ-
των τοῖων ἔ τῶ τυγγαρότων, λῖαν
γαυμίζω